

ECHOKARDIOGRAFIA

Nazwa zwyczajowa: Echo

TEORETYCZNE I TECHNICZNE PODSTAWY BADANIA

Echokardiografia jest to obrazowa metoda badania serca i naczyń krwionośnych za pomocą ultradźwięków. Na ekranie monitora uzyskuje się obraz ("echo") powstający w wyniku odbicia od badanych struktur wewnątrz ciała fali ultradźwiękowej wysyłanej z głowicy aparatu. Zwykle stosuje się ultradźwięki o częstotliwości od 1 do 10 MHz. Istnieje możliwość zarejestrowania obrazu w dowolnym momencie na papierze lub taśmie video lub na nośniku elektronicznym.

CZEMU SŁUŻY BADANIE?

Badanie to umożliwia w sposób nieinwazyjny ocenę struktur anatomicznych serca. Pozwala ocenić ruch mięśnia sercowego i zastawek wewnątrzsercowych, a także przepływ krwi w obrębie przedsionków i komór serca, dużych naczyń krwionośnych (aorta, żyły główne, tętnica i żyły płucne) oraz naczyń wieńcowych. Informacje te uzyskuje się dzięki zastosowaniu różnych systemów echokardiograficznych (echokardiografia jedno-, dwuwymiarowa, dopplerowska).

WSKAZANIA DO WYKONANIA BADANIA

- Choroba niedokrwienna serca (choroba wieńcowa, zawał mięśnia sercowego). W niektórych przypadkach wykonuje się dodatkowo echokardiografię podczas próby wysiłkowej lub po podaniu środków farmakologicznych.
- Wady serca wrodzone i nabyte.
- Zapalenie mięśnia sercowego.
- Bakteryjne zapalenie wsierdzia.
- Choroby mięśnia sercowego (kardiomiopatie).
- Nadciśnienie tętnicze.
- Choroba zakrzepowo-zatorowa.
- Zaburzenia rytmu serca.
- Choroby osierdzia (np. płyn w jamie osierdzia, tamponada serca).
- Choroby naczyń (np. tętniak aorty).
- Choroby sercowo-płucne (nadciśnienie płucne, zatorowość płucna).
- Zaburzenia czynnościowe i anatomiczne serca płodu - echokardiografia płodowa.
- Inne (urazy serca, nowotwory serca).

Badanie jest wykonywane na zlecenie lekarza

OPIS BADANIA

Badanie echokardiograficzne

Pacjent do badania układa się w pozycji na wznak lub na lewym boku z nieznacznie uniesioną górną połową ciała. Lekarz wykonujący badanie przykładą głowicę echokardiograficzną do ciała pacjenta w kilku określonych miejscach: koniuszek serca, lewa lub prawa okolica przymostkowa dołek podsercowy i dołek jarzmowy oraz rzadziej okolica przykręgosłupowa, pod- i nadobojczykowa. Dla uzyskania obrazu o lepszej jakości miejsca przyłożenia głowicy pokrywa się specjalną substancją, zwykle w postaci żelu. W wybranych przypadkach, aby dokładniej zobrazować struktury serca wykonuje się badanie przezprzełykowe. Specjalną sondę wprowadza się do przełyku pacjenta na głębokość odpowiadającą położeniu serca. Przed tym badaniem, w celu zniesienia odruchu wymiotnego, znieczula się gardło stosując środki znieczulające w aerozolu.

Badanie trwa zwykle od kilkunastu do kilkudziesięciu minut

INFORMACJE, KTÓRE NALEŻY ZGŁOSIĆ WYKONUJĄCEMU BADANIE

Przed badaniem

- Aktualnie przyjmowane leki.
- Choroby przełyku (np. żylaki przełyku) - dotyczy badania przezprzełykowego.

W czasie badania

- Wszelkie nagłe dolegliwości (np. ból, duszność).